

MA1202/MA6202 2016V – løsningskisse

Oppgave 1

a) Vi finner det karakteristiske polynommet

$$\begin{aligned}\det(\lambda I - A) &= \begin{vmatrix} \lambda - 2 & 0 & -1 \\ 0 & \lambda - 3 & 0 \\ -1 & 0 & \lambda - 2 \end{vmatrix} = (\lambda - 2) \begin{vmatrix} \lambda - 3 & 0 \\ 0 & \lambda - 2 \end{vmatrix} + (-1) \begin{vmatrix} 0 & -1 \\ \lambda - 3 & 0 \end{vmatrix} \\ &= (\lambda - 2)^2(\lambda - 3) - (\lambda - 3) = ((\lambda - 2)^2 - 1)(\lambda - 3) \\ &= (\lambda - 2 - 1)(\lambda - 2 + 1)(\lambda - 3) = (\lambda - 1)(\lambda - 3)^2,\end{aligned}$$

som har røtter 1 og 3, slik at egenverdiene er 1 og 3.

Egenrommet til 1 er løsningsrommet til $(I - A)\mathbf{x} = \mathbf{0}$. Hvis $\mathbf{x} = (x_1 \ x_2 \ x_3)^T$, får vi

$$\begin{aligned}-x_1 & & -x_3 & = 0 & & x_3 = -x_1 \\ & -2x_2 & & = 0 & & x_2 = 0, \\ -x_1 & & -x_3 & = 0, & & \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} t \\ 0 \\ -t \end{pmatrix} = t \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ -1 \end{pmatrix}, \quad t \in \mathbb{R}.\end{aligned}$$

$\{(1 \ 0 \ -1)^T\}$ er dermed en basis for egenrommet til 1, og den er ortogonal, siden den bare består av én vektor. Siden $\|(1 \ 0 \ -1)^T\| = \sqrt{1^2 + 0^2 + (-1)^2} = \sqrt{2}$, er $\{\frac{1}{\sqrt{2}}(1 \ 0 \ -1)^T\}$ en ortonormal basis for egenrommet til 1.

Egenrommet til 3 er løsningsrommet til $(3I - A)\mathbf{x} = \mathbf{0}$. Hvis $\mathbf{x} = (x_1 \ x_2 \ x_3)^T$, får vi

$$\begin{aligned}x_1 - x_3 & = 0 & & x_3 = x_1, \\ -x_1 + x_3 & = 0, & & \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} s \\ t \\ s \end{pmatrix} = s \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} + t \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad s, t \in \mathbb{R}.\end{aligned}$$

$\{(1 \ 0 \ 1)^T, (0 \ 1 \ 0)^T\}$ er dermed en basis for egenrommet til 3, og vi er så heldig at den er ortogonal, siden $(1 \ 0 \ 1)^T \cdot (0 \ 1 \ 0)^T = 1 \cdot 0 + 0 \cdot 1 + 1 \cdot 0 = 0$. Ved å normalisere vektorene som ovenfor (multiplisere med én dividert på lengden av vektoren), får vi den ortonormale basisen $\{\frac{1}{\sqrt{2}}(1 \ 0 \ 1)^T, (0 \ 1 \ 0)^T\}$ for egenrommet til 3.

- b) Siden A er symmetrisk, vil en matrise P som har vektorene i de ortonormale basisene til egenrommene til A som søyler, ortogonalt diagonalisere A . Da er $P^T A P$ diagonal, med egenverdiene til A på diagonalen, i samme rekkefølge som de tilhørende egenvektorene i P . Vi kan velge

$$P = \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ -\frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} & 0 \end{pmatrix}, \quad \text{som gir} \quad P^T A P = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 3 \end{pmatrix}.$$

I oppgaven blir det ikke krevd at P skal være ortogonal, bare at $P^T A P$ skal være diagonal. Så for eksempel

$$P = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ -1 & 1 & 0 \end{pmatrix}, \quad \text{som gir} \quad P^T A P = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 6 & 0 \\ 0 & 0 & 3 \end{pmatrix},$$

må godtas. Her er $P^T \neq P^{-1}$, så dette er *ikke* en diagonalisering av A .

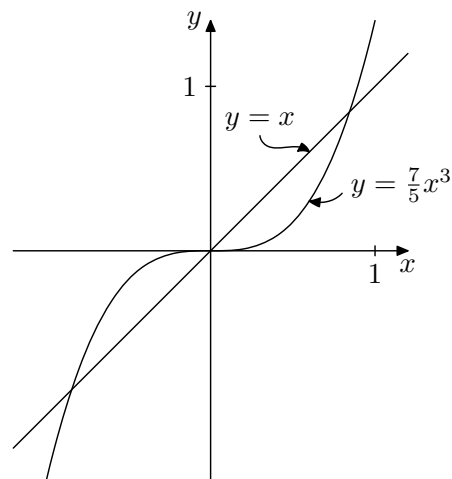
- c) Fra (a) har vi at $\{s(1 \ 0 \ 1)^T + t(0 \ 1 \ 0)^T \mid s, t \in \mathbb{R}\}$ er egenrommet til 3. Vi valgte $(s, t) = (1, 0)$ og $(s, t) = (0, 1)$ når vi fant en basis, og den ble ortogonal. Ved å velge for eksempel $(s, t) = (1, 1)$ og $(s, t) = (0, 1)$, får vi basisen $\{(1 \ 1 \ 1)^T, (0 \ 1 \ 0)^T\}$ for egenrommet, og den er ikke ortogonal. Ved å legge til en basis for egenrommet til 1, får vi for eksempel basisen $\{(1 \ 0 \ -1)^T, (1 \ 1 \ 1)^T, (0 \ 1 \ 0)^T\}$ for \mathbb{R}^3 . Den består av egenvektorer for A , men den er ikke ortogonal.

Oppgave 2

- a) Vi observerer at 1 og x^3 er ortogonale, da $\langle 1, x^3 \rangle = \int_{-1}^1 x^3 dx = 0$. Også $x^2 - c$ og x^3 er ortogonale, uavhengig av verdi av c , da $\langle x^2 - c, x^3 \rangle = \langle x^2, x^3 \rangle - c\langle 1, x^3 \rangle = \int_{-1}^1 x^5 dx - c \int_{-1}^1 x^3 dx = 0$. Til slutt ønsker vi $0 = \langle 1, x^2 - c \rangle = \langle 1, x^2 \rangle - c\langle 1, 1 \rangle = \int_{-1}^1 x^2 dx - c \int_{-1}^1 dx = \frac{2}{3} - 2c$, som gir $c = \frac{1}{3}$.

- b) Approksimasjonsteoremet sier at $f(x) = \text{proj}_V x$, den ortogonale projeksjonen av x på V . Siden $\{1, x^2 - \frac{1}{3}, x^3\}$ er en ortogonal basis for V , blir $f(x) = \text{proj}_V x = \frac{\langle x, 1 \rangle}{\langle 1, 1 \rangle} \cdot 1 + \frac{\langle x, x^2 - 1/3 \rangle}{\langle x^2 - 1/3, x^2 - 1/3 \rangle} (x^2 - \frac{1}{3}) + \frac{\langle x, x^3 \rangle}{\langle x^3, x^3 \rangle} x^3$. Vi ser at $\langle x, 1 \rangle = \int_{-1}^1 x dx = 0$ og at $\langle x, x^2 - \frac{1}{3} \rangle = \langle x, x^2 \rangle - \frac{1}{3} \langle x, 1 \rangle = \int_{-1}^1 x^3 dx - \frac{1}{3} \int_{-1}^1 x dx = 0$. Dermed er

$$f(x) = \frac{\langle x, x^3 \rangle}{\langle x^3, x^3 \rangle} x^3 = \frac{\int_{-1}^1 x^4 dx}{\int_{-1}^1 x^6 dx} x^3 = \frac{2/5}{2/7} x^3 = \frac{7}{5} x^3.$$

Oppgave 3

- a) Ved å addere
- t
- ganger første rad til tredje rad i

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 0 & t \\ 0 & 1 & t \\ -t & 0 & 1 \end{pmatrix} \quad \text{får vi} \quad \begin{pmatrix} 1 & 0 & t \\ 0 & 1 & t \\ 0 & 0 & 1+t^2 \end{pmatrix},$$

som har rang 3, siden de tre radene er lineært uavhengige ($1+t^2 \neq 0$ for alle t). Siden rangen bevares ved elementære radoperasjoner, er $\text{rank } A = 3$, som er ekvivalent med at radene i A utgjør en basis for \mathbb{R}^3 . (Det er flere måter å løse denne oppgaven på. Et alternativ er å vise at $\det A \neq 0$ for alle t .)

- b) $0 = T(x, y, z) = (x + y, z)$ hvis og bare hvis $x + y = 0$ og $z = 0$, det vil si at (x, y, z) er av form $s(1, -1, 0)$, $s \in \mathbb{R}$. $\{(1, -1, 0)\}$ er altså en basis for kjernen til T . Dimensjonssetningen gir $\text{rank } T = \dim \mathbb{R}^3 - \text{nullity } T = 3 - 1 = 2$.

$T(1, 0, t) = (1, t)$, $T(0, 1, t) = (1, t)$ og $T(-t, 0, 1) = (-t, 1)$. Dette gir $[T(1, 0, t)]_{\mathcal{E}} = (1 \ t)^{\text{T}}$, $[T(0, 1, t)]_{\mathcal{E}} = (1 \ t)^{\text{T}}$ og $[T(-t, 0, 1)]_{\mathcal{E}} = (-t \ 1)^{\text{T}}$. Dermed er

$$[T]_{\mathcal{E}, \mathcal{B}} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & -t \\ t & t & 1 \end{pmatrix}.$$

- c)

$$[T \circ S]_{\mathcal{E}, \mathcal{E}} = [T]_{\mathcal{E}, \mathcal{B}}[S]_{\mathcal{B}, \mathcal{E}} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & -t \\ t & t & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & -t \\ 1 & 0 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1-t & -2t \\ 1+t & 1-t^2 \end{pmatrix}.$$

$T \circ S$ er énentydig hvis og bare hvis $[T \circ S]_{\mathcal{E}, \mathcal{E}}$ er invertibel. Vi finner determinanten:

$$\begin{aligned} \det[T \circ S]_{\mathcal{E}, \mathcal{E}} &= \begin{vmatrix} 1-t & -2t \\ 1+t & 1-t^2 \end{vmatrix} = (1-t)(1-t^2) + 2t(1+t) \\ &= (1-t)(1-t)(1+t) + 2t(1+t) = (1-2t+t^2+2t)(1+t) = (1+t^2)(1+t) \end{aligned}$$

$[T \circ S]_{\mathcal{E}, \mathcal{E}}$ er invertibel hvis og bare hvis $\det[T \circ S]_{\mathcal{E}, \mathcal{E}} \neq 0$, altså hvis og bare hvis $t \neq -1$.

Oppgave 4

Vi er garantert at det fins en $\mathbf{x} \geq \mathbf{0}$ som gjør at $\mathbf{x} = C\mathbf{x} + \mathbf{d}$ hvis C er produktiv, det vil si hvis det fins en $\mathbf{x}^* \geq \mathbf{0}$ som er slik at $\mathbf{x}^* > C\mathbf{x}^*$. La $\mathbf{1}$ være vektoren der alle elementene er 1. Alle elementene i $C\mathbf{1}$ er lik $(n-1) \cdot 1/n + 1 \cdot 0 = (n-1)/n < 1$, slik at $\mathbf{1} > C\mathbf{1}$. Så C er produktiv.

For $n = 3$ og gitt \mathbf{d} skal vi løse det lineære likningssystemet $\mathbf{x} = C\mathbf{x} + \mathbf{d}$, eller $(I - C)\mathbf{x} = \mathbf{d}$. Dette kan for eksempel gjøres ved Gauss–Jordan-eliminering. Men vi kan slippe lettere unna: Symmetrien i oppsettet gjør at vi prøver med en løsning der alle de tre fabrikkene selger for like mye – la oss si at alle elementene i \mathbf{x} er lik x . Da blir hver likning i likningssystemet $(1 - \frac{1}{3} - \frac{1}{3})x = 100\,000$, og vi får straks at $x = 300\,000$. (Dette er også eneste løsning, siden $I - C$ er invertibel hvis C er produktiv.)

Oppgave 5

Hvis A er symmetrisk, det vil si $A^T = A$, er åpenbart $A^T A = A A^T$, og vi vet fra teorien at A bare har reelle egenverdier.

Omvendt – anta at $A^T A = A A^T$ og at A bare har reelle egenverdier. Siden A er reell, er $A^* = A^T$, slik at $A^* A = A A^*$. Dermed er A normal, og unitært diagonaliserbar. Det fins da en unitær matrise U og en diagonal matrise D med egenverdiene til A på diagonalen slik at $A = U D U^*$. Da er $A^* = (U D U^*)^* = (U^*)^* D^* U^* = U D U^* = A$, der den nest siste likheten følger av at D er reell. Så $A = A^*$. Men siden A er reell, er også $A^T = A^*$, og dermed er $A = A^T$, og A symmetrisk.